

Gerda Mullerová

Rok s velkým dubem

Rok s velkým dubem

Gerda Mullerová

O podzimních prázdninách přijeli Benjamin a Anna na návštěvu k bratranci Robinovi a jeho rodičům strýci Johnovi a tetě Betty. Strýček je lesník a jeho hájovna stojí na samém okraji lesa.

„Můžeme se projít po téhle lesní pěšině?“ zeptal se Benjamin.
„A nechcete se dnes večer raději porozhlédnout po domě?“ odpověděl strýček.
„Do lesa vás vezmu zítra ráno a ukážu vám jeden zvláštní strom,“ přidal se Robin. „Je mu skoro tři sta let. Můžeme si u něj postavit skrýš.“

Nazítří vyrazily všechny tři děti hned po snídani. Věděly, že nemají scházet z pěšinky a že musí zůstat spolu, aby se neztratily. Podzim už barvil všechny listy na žluto, červeno a hnědo.

Robinův zvláštní strom byl nádherný mohutný dub. „Tři sta let je dlouhá doba,“ prohlásil Robin. „Lidé obvykle nežijí déle než sto let. Tenhle strom tu roste už třikrát tak dlouho!“

Robin, Benjamin a Anna našli hezké místočko blízko stromu a z větví a listí si tam postavili skrýš. Mohli se do ní skvěle schovat a pozorovat ptáky a zvířata.

Viděli, jak jestřáb pronásleduje holuba a jak si veverky na velkém dubu sbírají žaludy na zimu.

Dalšího dne padla mlha.

Strýček šel do zahrady vysadit jabloň a Anna mu pomáhala. Už se těšila, až během příštích návštěv ochutná její šťavnatá jablíčka.

Odpoledne se děti vydaly do lesa na houby. Robin jim ukazoval, které jsou jedlé a které jedovaté, a děti přinesly domů plný košík hub k večeři.

Podzimní prázdniny skončily a Benjamin s Annou se ještě téhož večera vrátili do města.

Když znovu přijeli do hájovny, byla už zima. Benjamin zbožňuje sněh, a tak hned vyrazil s Robinem na lyžích do lesa.

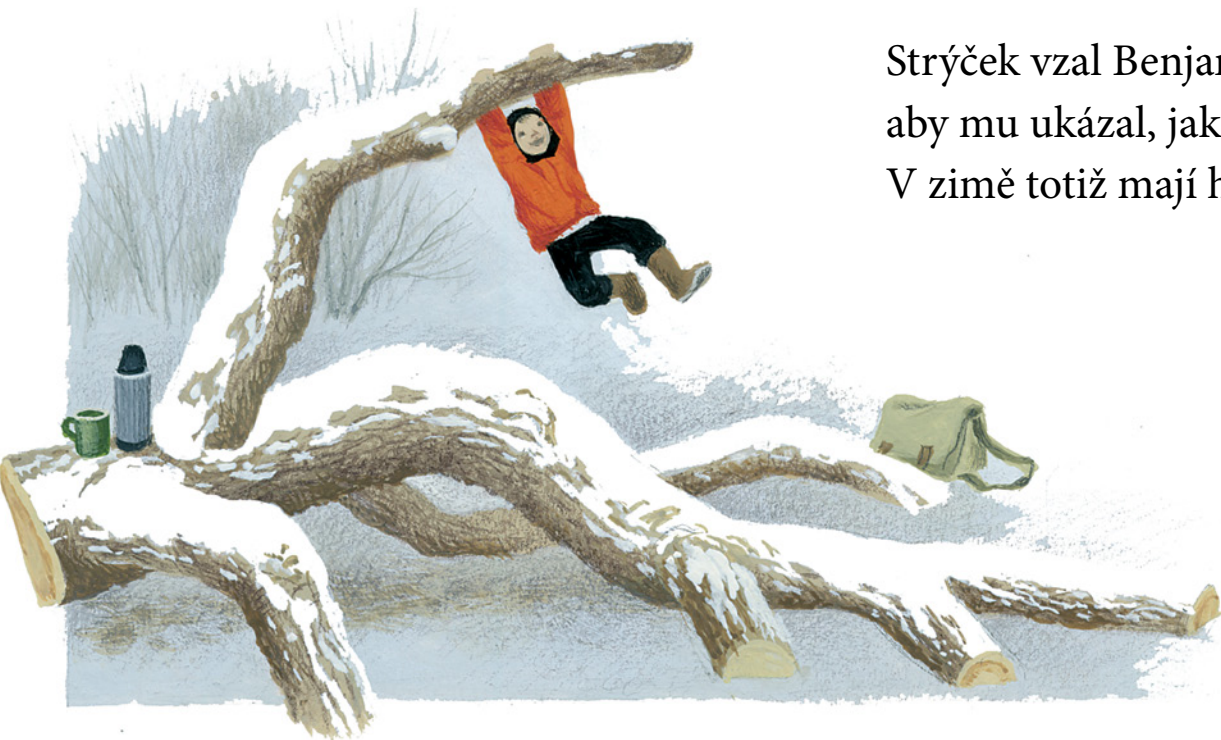
Velký dub i bez listí poskytoval úkryt ptákům a zvířatům. Možná tu tyhle sovy na jaře zahnízdí.

Strýček vzal Benjaminu s sebou,
aby mu ukázal, jak pracují lesníci.
V zimě totiž mají hodně práce.

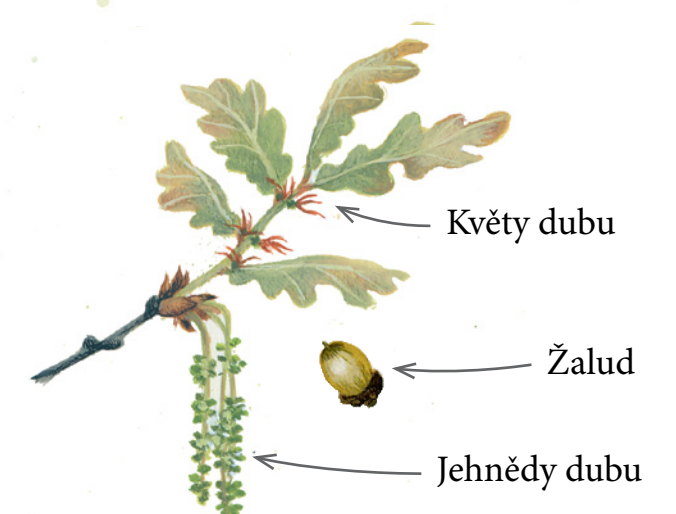
Lesníci měřili kmeny, aby zjistili, jak od loňské zimy
narostly, a určovali, které stromy letos pokácejí na dříví.

Na jaře přijeli Benjamin s Annou znovu. Na dubu vyrašily nové listy a les byl krásně světle zelený. Kvetly v něm květiny a jehnědy a kukačka volala své *kuku, kuku*.

Robin objevil u jezírka stopy jezevců. „Kdybychom sem přišli v noci, třeba bychom je tu zahlédli pít,“ řekl.

Strýček s nočním pozorováním jezevců souhlasil
a jednoho krásného večera se s nimi vydal k dubu.
Cestou spatřili malého zajíčka a pak dva koloušky!

Věděli, že mají zůstat v klidu,
být zticha a nepřibližovat se,
aby zvířátka nevyplašili.

Ptáci, jako třeba sluky, se večer ještě naposledy krmili.
Když děti došly k jezírku, pila z něj liška.

Jak se stmívalo, prošli okolo oba koloušci s maminkou laní.
Děti i strýček seděli tiše u dubu a pozorovali je.

A nakonec, pozdě večer, přišli i jezevci!
Čenichali v trávě, slupli všechno, co našli – slimáky,
hmyz, myši i bobule –, a chlemtali vodu z jezírka.

